

POSUDEK

rigorózní práce **Martiny Erbové**, Vidov 74, 370 07 České Budějovice,
na téma

"Výkon rozhodnutí prodejem movitých věcí"

Jde o práci v rozsahu 129 str. doprovázenou 12 str. příloh. Po obsahové stránce je práce rozdělena na úvod, vykonávací řízení, zásady exekučního práva, exekuční titul, řízení o výkon rozhodnutí, excindační žaloba, opravné prostředky, exekuční řízení na Slovensku, dvojkolejnost exekučního řízení, uvažované legislativní změny, závěr.

Práce postihuje zvolenou látku v plné šíři s členěním na části odpovídající postupným fázím řízení o výkon rozhodnutí. Výklad je podán čtenářsky přístupnou formou. Co se obsahu týče, nelze přehlédnout inspiraci publikací Kurka, V., Drápal, L.: Výkon rozhodnutí v soudním řízení, Linde a.s. 2004, k níž se autorka na mnoha místech textu hlásí.

Věcí výkonu rozhodnutí prodejem movitých věcí je ve skutečnosti vysoký počet, který má neklesající tendenci. Stav věcí tohoto druhu souvisí - řečeno slovy autorky - "se soudobým trendem ve společnosti, kdy se lidé zadlužují, což v mnoha případech vyústí v situaci, která by se dala nazvat bludným kruhem" (str.7). Přitom efektivita dražebního prodeje těchto v podstatě spotřebních věcí neustále klesá tržní dostupností nových výrobků téhož druhu ve zvýšené kvalitě, technicky dokonalejších, což se projevuje tím i na snižu-

jícím se okruhu případných zájemců jako dražitelů. Ukazuje se, že vymáhající

- 2 -

věřitelé vyvoláním vykonávajícího řízení nechtějí z obavy případné bezvýslednosti dražebního prodeje riskovat i náklady v podobě soudních poplatků. Uvedeného postupu využívají ponejvíce subjekty, které jsou od poplatků osvobozeny.

Nemalou úlohu přitom hraje i přetrvávající dvojkolejnost, při níž se vymáhajícímu věřiteli vedle soudního výkonu rozhodnutí nabízí postup podle zák.č. 120/2001 Sb. exekucí prováděnou soudním exekutorem.

Oběma postupům je v práci věnována odpovídající pozornost. Poukazuje se i na to, že i v případech uplatnění soudních exekutorů nemalá úloha připadá soudům, takže se nesplňuje původní legislativní záměr, směřující k odběrnění soudů.

I když s většinou textu práce se lze ztotožnit, považuji za potřebné věnovat některým partiím více pozornosti. Týká se to v první řadě problematiky právního nástupnictví v případě smrti věřitele nebo dlužníka po vydání exekučního titulu. Autorka k tomu na str. 61 uvádí, že nástupnictví "se řeší v rámci dědického řízení, ale může k tomu dojít, aniž by byl nástupce výsledkem dědického řízení, ale stává se tak automaticky ze zákona, pokud to zákon připouští a jsou naplněny všechny jím stanovené podmínky". Druhá část uvedené téze vyvolává dojem, že právní nástupnictví by mohlo být snad

předběžnou otázkou, kterou by si měl vyřešit soud v řízení o výkon rozhodnutí. Mám za to, že tento postup nemůže podle platné právní úpravy přicházet v úvahu. Z příkladu v příloze pod č. 11 vyplývá něco jiného, když se vychází v něm z výsledků dědického řízení. Pouze v dědickém řízení je totiž místo

- 3 -

pro zkoumání případné platnosti závěti nebo vydědění, dědické nezpůsobilosti, odmítnutí dědictví, započtení na dědický podíl, vypořádání dědictví. Plyne to z úřední ingerence soudu při nabývání dědictví vzdor zásadě, že se dědictví nabývá (již faktem) smrti zůstavitele (§460 obč.zák.).

Určité pochybnosti mám také k tézi, že "na osobu, které byl vydán v rámci řízení o dědictví majetek nepatrné hodnoty, lze hledět jako na osobu povinného stran uvedeného majetku, který by mohl být dražebně zpeněžen" (str. 62). Vydání nepatrného majetku má povahu pravotvorného, originárního způsobu nabytí vlastnictví, s nímž nelze spojovat odpovědnost za dluhy zůstavitele.

Vzrušení v pozorovateli vyvolalo také následující tvrzení na str. 73: "Do soupisu nebudou spadat ani věci, které tvoří příslušenství věci a jako takové tvoří součást nemovitosti". V této větě je vnitřní rozpor, když věc sloužící jako příslušenství je ztotožňována s věcí, která s hlavní věcí tvoří jeden právní celek. Předmětem samostatných práv a povinností může být jen věc jako příslušenství, jak to odpovídá ustanovení § 121 odst. 1 obč.zák.

K výkladu o excindační žalobě, k němuž nelze mít výhrady, by v zájmu informovanosti čtenáře mělo být ještě uvedeno, kdo v uvedené žalobě má

postavení žalovaného, jakož i to, jak má znít žalobní petit (str. 96).

Uvedené poznámky, k nimž bude mít autorka příležitost se vyjádřit při obhajobě práce nebrání tomu, aby překážely ocenění práce jako celku, obsahujícího ucelený, odborně fundovaný výklad k látce s využitím praktických poznatků autorky, jakož i odborné literatury a ustálené judikatury.

- 4 -

Nelze přehlédnout ani podnět de lege ferenda k odstranění dosavadní dvojkolejnosti, při níž by mohla být vzorem právní úprava na Slovensku.

Doporučuji práci k obhajobě.

Praha, 18.11.2012

Doc.JUDr. Jiří Mikeš

